

2

MOJA SESTRA

UPÍRK A

Supišupírske!

Sienna Mercerová

COO
BOO

Moja sestra upírka 2

Supišupírske!

Aj v tlačenej verzii

Objednať si môžete na stránke
www.albatrosmedia.sk

Sienna Mercerová

Moja sestra upírka 2 – Supišupírske! – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2016

Všetky práva sú vyhradené.

Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie rozširovať
bez písomného súhlasu majiteľov práv

MOJA SESTRA
UPÍRKA
2

Supišupírske!

Sienna Mercerová

ОБСАИ

Капитола 1	7
Капитола 2	29
Капитола 3	46
Капитола 4	56
Капитола 5	82
Капитола 6	98
Капитола 7	111
Капитола 8	127
Капитола 9	134
Капитола 10	150
Капитола 11	167

Osobitné poďakovanie patrí Joshimu Greenkulovi.

*Venujem Jenny Meyerovej,
ktorá je neskutočne príšerná!*

KAPITOLA 1

Ivy Vegová sa unavene dovliekla do kuchyne, vkĺzla na stoličku a líce si položila na studený kamenný stôl. Ako veľmi by chcela byť ešte v rakve! Pondelkové rána boli tie najhoršie.

„Dobré ráno, spachtoška,“ povedal otec a položil jej k hlave miskú.

„Pst,“ zamrmlala Ivy so zatvorenými očami. „Ešte spím.“

„To sú tvoje obľúbené,“ chlácholil ju otec. „Penové doštičky.“

Ivy pozrela na malé biele penové cukríky a hnedé

kúsky plávajúce v mliečnom mori. „Vďaka,“ zamrm-lala.

Otec mal na sebe čierne voľné nohavice a čiernu košeľu s tenkými pásikmi a s dvojitémi manžetami. Odpil si z čaju a vzal do ruky diaľkové ovládanie. „Na rannú otupenú myseľ mladého človeka je najlepšie otupené ranné vysielanie,“ povedal.

Prepol predpoveď počasia na nejaké diskusné relácie. Napokon nechal reláciu *Ranná hviezda*.

„Prosím, nie,“ povedala Ivy. „Už pri pohľade na úsmev Sereny ‚Hviezdy‘ Starovej mám popáleniny.“

Serena „Hviezda“ Starová, najlepšia celebritná reportérka televízie Senzácia, mala neskutočne žiarivé svetlé blond vlasy a oči, ktoré vyzerali, akoby boli chirurgicky upravené. Vyzerala tak, ako keby ju neustále niečo udivovalo alebo šokovalo. V poslednom čase sa hrala na serióznou reportérku vo vlastných ranných televíznych správach s názvom *Ranná hviezda*. Práve deň predtým zúriva Ivy vypla televízor, keď Serena povedala: „Povedzte mi, pán senátor, aký je to pocit, keď sa podľa vás pomenoval zákon?“

V to ráno Serena „Hviezda“ Starová stála chrbtom k malej skupine ľudí a hovorila do mikrofónu. Mala

na sebe krátku modrú velúrovú sukňu a baloniak dlhý po kolená. Pohľad jej očí hovoril, že je „šokovaná“! Bola v nejakom parku alebo možno na cintoríne. Vedľa nej stál otrhaný tinedžer v čiernych handrách...

Ivin otec prepol na iný kanál.

„Vráť to späť!“ vyhrkla Ivy.

„Ale veď si povedala...“

„Viem. Vráť to späť!“ zopakovala.

Ivy nemohla uveriť vlastným očiam. Chalan, ktorý stál vedľa Sereny „Hviezdy“ Starovej, nebol nik iný ako Garrick Stephens – jeden z najtrápnejších upírov zo školy. On a jeho tupí kamaráti, ktorých všetci volali Beštie, neustále vymýšľajú nejaké husárske kúsky. Napríklad skúšali, kto z nich dokáže zjesť viac cesnakových krutónov, kým mu nepríde zle. Nie sú takí strašidelní ako smrdia, sú však nesmierne otravní.

Čo ten robí v televízii? premýšľala Ivy.

„Myslím, že to je na našom miestnom cintoríne,“ povedal otec.

Ivy si uvedomila, že mal pravdu – toto natáčajú ani nie päť ulíc od ich domu.

Kamera detailne zabrala prázdny hrob a Ivin otec pridal zvuk na televízii.

„...zo včerajšieho pohrebu v malom meste sa stala nočná mora,“ povedala Serena „Hviezda“ Starová mimo záberu. „Tu na cintoríne vo Franklin Grove sa mal konať pohreb miestneho obyvateľa, zosnulého pána Alana Koontza. Ako tvrdia očití svedkovia, keď pána Koontza spúšťali do zeme, veko rakvy sa otvorilo.“ Kamera priblížila záber na lesklú tmavomodrú rakvu, ktorá ležala s otvoreným vekom vedľa jamy. „Udalosti nabrali bizarný obrat a z rakvy vyliezol údajne živý človek!“ Serena pokračovala. „Vdova po pánovi Koontzovi v okamihu odpadla a záchranka ju previezla do nemocnice vo Franklin Grove.“

Zamračená tvár Sereny „Hviezdy“ Starovej sa znova objavila na obrazovke. „Rodinní priatelia tvrdia, že človek, ktorý vyšiel z hrobu, sa vôbec nepodobal na pána Koontza a v skutočnosti to bol tínedžer.“ Kamera sa posunula a na obrazovke sa znova objavil Garrick, ktorý si v tej chvíli olízal dlaň, aby si ňou uhladil vlasy.

Ivy sa mračila tiež. Garrick a jeho kamaráti nepoznajú význam slova „diskrétny“. Zrejme by to nevedeli ani správne napísať. Ivy od malička šokovalo, že Beštie často nemávajú d’aleko od toho, aby porušili

prvý zákon temna: upíri sa *nikdy* nesmú prezradiť pred človekom.

Pri pomyslení na to Ivy pocítila úzkosť. Koniec koncov, veď ona sama nedávno porušila prvý zákon. Nemala však na výber: pred jej dvojčickou Olíviou by asi nedokázala utajiť fakt, že je upírka, aj keď Olívia je človek.

S Olíviou sa spoznali len začiatkom školského roka. Po narodení ich rozdelili a skončili v rôznych adoptívnych rodinách, takže Ivy ani netušila, že má dvojča, kým sa Olívia neobjavila na základnej škole vo Franklin Grove. Olívia bola v rovnakom šoku.

Možno som porušila prvý zákon, ale aspoň som neprezradila svoju identitu v televízii! pomyslela si Ivy.

Serena „Hviezda“ Starová pozerala priamo do kamery. „Ja, Serena „Hviezda“ Starová, vám prinášam exkluzívny rozhovor s trinásťročným chlapcom, ktorého takmer pochovali zaživa. Určite budete so mnou súhlasiť, že tento príbeh je skutočne... SMRCUJÚCI!“ Nad Garrickovou hlavou sa zobrazilo napísané slovo „SMRCUJÚCI!“ a Ivy zagúľala očami. Serena si neustále vymýšľala nejaké hlúpe slová, ktoré používala ako názvy reportáží.

„Super!“ zaškeril sa Garrick Stephens.

Ivy rozbolela hlava. *Ako, do pekla, zatajíme, že uprostred pohrebu vyliezol z rakvy upír?*

„Pán Stephens, ako sa cítite?“ Serena „Hviezda“ Starová sa otočila tvárou k chalanovi.

„Cítim sa super!“ povedal Garrick.

„Úžasné!“ reagovala Serena a trochu sa zamračila. Určite čakala, že Garrick bude rozrušený. „Ako dlho ste boli v tej rakve?“

„Asi sedem-osem hodín.“

„To muselo byť nepríjemné,“ súcitne povedala Serena „Hviezda“ Starová.

„Až vtedy, keď ma nosiči rakvy zdvihli a zobudili,“ povedal Garrick a vrhol zamračený pohľad na niekoho mimo kamery.

„Chcete povedať, že ste tam spali?“ opýtala sa Serena Starová a ešte viac vypleštila jej doširoka otvorené oči.

„Hej,“ odpovedal Garrick. „Spal som ako zabitý.“

Ivy zvrátila tvár a Serena „Hviezda“ Starová neveriacky pokrútila hlavou. „Mám pocit, akoby ste si to užívali.“

Garrick pokrčil ramenami.

„Pán Stephens,“ povedala Serena s náznakom nesúhlasu v hlase, „čo za človeka spí v rakve?“

„Nebol to môj nápad.“ Garrick pokrčil ramenami.

„Aha, a koho to bol nápad?“ povedala Serena.

Garrick chcel čosi odpovedať, ale potom si to asi rozmyslel. Prekrížil si ruky na hrudi. „Nechcem ich dostať do problémov.“

„Chcete povedať, že ľudia, ktorí vám toto urobili, sú vaši *priatel'ia*?“ opýtala sa Serena „Hviezda“ Starová.

„Jasné,“ s úškrnom na tvári odpovedal Garrick.

„Chcete povedať...“

„Sme králi základnej školy vo Franklin Grove!“ vykrikol Garrick a vystrúhal grimasu. „Hej Kyle, Ricky, Dylan! Som v telke!“

To je ale pako! pomyslela si Ivy.

„O čo presne išlo vašim priateľom?“ vyzvedala Serena.

„Stavili sa so mnou, že nevleziem dnu,“ vysvetľoval Garrick a jeho oči zlomyseľne žiarili. „Ale ja som to urobil.“

Ivy vedela, že klame podľa jeho nadutého výrazu v tvári. Len predstiera, že to bola stávka, aby ne-

prezradil upírske tajomstvá, napríklad to, že spávajú v rakvách. Ale aj tak to bola chabá výhovorka, najmä keď potom tvrdil, že to bol „najlepší spánok“ v jeho živote.

„Interna 3 je tá najparádnejšia rakva na svete,“ rozplýval sa s mikrofónom v ruke. „Tu naozaj platia slová ‚Odpočívaj v pokoji!‘“

„Pán Stephens, prosím vás,“ prerušila ho Serena. „Stále to nevysvetľuje, ako ste skončili na pohrebe pána Koontza.“

„Aha, jasné. Moji kamaráti si mysleli, že bude zábava, ak ma tam nechajú – fakt ďakujem, chalani!“ žmurkol Garrick. „Pohrebný ústav si pomýlil rakvy. Vedeli ste, že Interna 3 je najpredávanejšia rakva v Amerike?“

Serena „Hviezda“ Starová mu zobrala mikrofón. „Naozaj máme uveriť, že to bol len nevinný študentský žartík?“ povedala Garrickovi, ktorý opäť len pokrčil ramenami.

„Alebo,“ pokračovala a pomaly sa otočila na kameru, „je za tým niečo *hrozivejšie*?“

Ojoj, pomyslela si Ivy. *Žralok začítil pach krvi.*

„Zjavne strašná posadnutosť smrťou,“ pokračovala

Serena a kamera priblížila jej šokovaný výraz tváre, „stála takmer život tohto pochabého mladého vyvrheľa!“

„Kto je tu podľa vás pochabý?“ ozval sa Garrickov hlas mimo kamery.

„A nie je sám,“ povedala Serena a ignorovala Garricka. „Jediný pohľad na toto ospalé mestečko odhaľuje temnú posadnutosť, ktorá pohlcuje mladé mysle.“ Živé vysielanie nahradili zábery skupiny gotikov zo šiestej triedy, ktorí sa prechádzali po nákupnom centre.

„Je americká mládež ďalšia v poradí?“ zlovestne sa opýtala Serena, keď sa znova objavila na obrazovke. Potom sa na jej tvári objavil výraz odhodlanosti. „Mne, Serene ‚Hviezde‘ Starovej, to nedá pokoja, kým nezistím zlovestnú pravdu, ktorá sa skrýva za tým, čo sa tu deje.“

Och nie, pomyslela si Ivy. Teraz povie tú svoju frázu.

„Pretože hviezda pravdy musí zažiarit!“ dramaticky ohlásila Serena a prudko zdvihla mikrofón nad hlavu. Je to naozaj najhoršia žurnalistická fráza, akú kedy Ivy počula. „Hlásí sa vám Serena ‚Hviezda‘ Starová. Zobuď sa, Amerika!“

Nasledovala reklama a Ivin otec vypol televízor. „Musíš mi sľúbiť,“ začal, „že ak sa niekedy objavíš

v televízii, urobíš oveľa lepší dojem ako ten chalan Garrick Stephens.“

„To nie je smiešne, oci,“ povedala Ivy. „Ak Serena začne skutočné pátranie medzi gotikmi z Franklin Grove, sám vieš, čo môže nájsť. Čo ak zistí, že upíri existujú? Nikto z nás nebude viac v bezpečí!“

Ivin otec položil šálku čaju. „Ivy, hovoríme o žene, ktorá je známa špeciálnymi odhaleniami obuvi bohatých a slávnych! Naozaj pochybujem o tom, že dokáže nájsť nejaký skutočný dôkaz. Okrem toho, len čo sa objaví ďalšia nová klebeta z Hollywoodu, Serena ‚Hviezda‘ Starová úplne zabudne na Franklin Grove.“

Ivy si povzdychla. „Dúfam, že máš pravdu,“ povedala a odniesla prázdnu misku do drezu, „pretože ak nie, tak bude ťažké zohnať moje penové doštičky.“

V pondelok ráno mama Olívie Abbottovej zastavila autom pred základnou školou vo Franklin Grove. Olívia si ešte nanášala na pery ružový lesk a pozerala do zrkadla na tienidle, keď začula mamin povzdych. Olívia pritlačila tienidlo k stropu auta a na predných

schodoch školy zbadala kopu ľudí. Chodník lemoval rad dodávok televíznych štábov.

„Fiha!“ vykrikla Olívia.

Mama zaparkovala za radom áut a chystala sa vystúpiť.

Olívia schmatla mamu za rameno. „Kam ideš?“

„Chcem vedieť, kvôli čomu je tu taký rozruch,“ odpovedala mama.

Olívia pokrútila hlavou. „Mami, nepôjdeš so mnou do školy.“

„Prečo nie?“ opýtala sa mama.

„Pretože som ôsmačka,“ vysvetľovala Olívia.

Olíviina mama sa usmiala a pokrútila hlavou. „No, dobre,“ povedala s povzdychom.

„Problém nie je v tebe,“ ubezpečovala ju Olívia. „Také sú všetky matky. Je to niečo ako pravidlo. Potom ti zavolám.“ Po týchto slovách Olívia pobožkala mamu na líce, vyliezla z auta a pretlačila sa pomedzi dve dodávky televíznych štábov.

Vykročila smerom k schodom, kľučkovala medzi ľuďmi a snažila sa nezakopnúť o elektrický kábel niektorého z televíznych štábov. V dave plnom reportérov Olívia zbadala lesklé jemné kučery. „Kamila!“ zavolala.

Kamila Edmundsonová sa otočila a zamávala na ňu. Keď ju Olívia dobehla, Kamila povedala: „Verila by si tomu?“

„Čo sa tu deje?“ opýtala sa Olívia.

„Všetci sa snažia dostať pred kameru,“ odpovedala Kamila. Neďaleko nich Olívia zbadala Kyla Glassa, jedného z chalanov, ktorých všetci volali Beštie. Kyle držal dva prsty za hlavou nič netušiaceho reportéra, ktoré vyzerali ako zajačie uši. Kameraman horúčkovito mával rukou, aby ho odohnal.

Olívia sa zamaččila. „Ehm, niečo mi ušlo?“

„Ty si o tom nepočula?“ neveriacky sa opýtala Kamila. „Garrick Stephens vyliezol z rakvy počas včerajšieho pohrebu nejakého pána. Bolo to, ako keď sa zloduch Zolten vyslobodil vďaka tomu, že sa skryl v kryopode.“

Olívia si domyslela, že jej kamarátka to prirovnáva k jednej z jej obľúbených sci-fi knížiek. Olívia však mala radšej upírske romány. Navyše, keď sa presťahovala do Franklin Grove, myslela si, že upíri sú *len* v knihách.

Páni, ako veľmi sa mýlila! Ešte stále sa jej točí hlava, keď premýšľa nad tým, že vo Franklin Grove sa

to len tak hemží živými upírmi, ktorí dýchajú vzduch a popíjajú krv. Väčšina z nich, okrem Garricka a jeho kamarátov, je naozaj milá.

Ostatní ľudia vo Franklin Grove ani len netušia, že ich mesto je niečo ako stredisko upírov, pretože to je prvé a najdôležitejšie pravidlo upírstva: nikto nesmie o tom vedieť. Takže vyliezť z rakvy počas pohrebu je absolútne neprípustné.

Olivia sa o upíroch dozvedela len vďaka Ivy Vegovovej, s ktorou sa zoznámila v prvý deň na základnej škole vo Franklin Grove. Olivia je skutočná roztľieskavačka a Ivy über-gotička, takže najprv sa zdalo, že sa od seba líšia ako čierny pelendrek a cukrová vata. Netrvalo však dlho a Olivia a Ivy si uvedomili, že vyzerajú *úplne* rovnako.

Toto je moment, keď prichádza tá neuveriteľná časť, pomyslela si Olivia. V skutočnosti sú totiž dvojčatá. Sú navlas rovnaké až na jednu vec: Ivy je upírka!

„Ale to je jedno,“ povedala Kamila, „celá Amerika je fascinovaná mestom Franklin Grove a novinári – najmä Serena ‚Hviezda‘ Starová – sa snažia z Garrickovho husárskeho kúska urobiť obrovský príbeh o úpadku americkej mládeže.“

„To nemyslíš vážne!“ Olivii padla sánka. „Serena ‚Hviezda‘ Starová z televízie Senzácia? Je to slávna reportérka!“

Kamila prikývla, ale zjavne nebola taká nadšená. „Myslí si, že všetci skrývame nejaké hrozné tajomstvo.“

Oliviiino srdce podskočilo. „Napríklad?“

„Kto vie?“ povedala Kamila. „Určite tu nič nenájde. Franklin Grove je zrejme to najnormálnejšie mesto v Amerike.“

Olivia sa znepokojene usmiala. Kamila nemá ani šajnu o upíroch.

Mala by som nájsť Ivy, pomyslela si Olivia, a uvidíme, čo na to všetko povie ona! „Ideme dnu?“ opýtala sa.

Spolu s Kamilou obišli dav a vykročili k predným schodom do školy. Olivia odrazu začula známy piskľavý hlas, ktorý kričal jej meno. Pokúsila sa ho ignorovať a kráčala ďalej, ale ten hlas zaškriekal ešte hlasnejšie: „OLÍVIA!“

Olivia sa zamračila a povedala Kamile, aby išla bez nej. Potom sa neochotne otočila a zbadala Šarlotu Brownovú, kapitánku roztlieskavačiek, ktorá na ňu mávala, aby sa pridala k nej do kruhu kamier.

Odkedy sa Olivia dostala do tímu roztlieskavačiek,

čo bolo pred pár týždňami, Šarlota sa tvárila, akoby zabudla na to, že sa snažila sabotovať Olíviin postup počas náboru. Navyše, Šarlota a jej kamarátky Katie a Allison sa správajú k Olívii, akoby bola ich najlepšia kamoška. *Aspoňže sme vd'aka tomu ako jeden tím*, pomyslela si Olívia, keď kráčala k nej.

„Povedz, Olívia!“ povedala Šarlota, chytila ju za rameno a dotiahla pred kamery. „Ty vieš, aké to je byť novou žiačkou. Akú hrôzu naháňajú všetky tie zlé vplyvy.“

Olívia pokrčila nosom. Kamera sa rozsvietila. „Ja, ehm, som nebola...“

Reportér v pokrčenom saku strčil mikrofón Olívii rovno do tváre. „Spala si niekedy v rakve?“

„Nie,“ pohoršovala sa Olívia.

Žena s diktafónom sa opýtala: „Poznáš ten pouličný gang, ktorý prezývajú Beštie?“

Olívia pokrútila hlavou. „Nenazvala by som ich...“

Nízka žena s odhodlaným výrazom v tvári v obťahnutom svetlo-oranžovom kostýme sa predrala cez ostatných a jej lesklé vlasy priam žiarili na slnku. Olívia zadržala dych – Serena „Hviezda“ Starová osobne! Je oveľa nižšia, ako vyzerá v televízii.

„Ohrozoval ťa niekedy niekto,“ povedala Serena a strčila Olívii mikrofón k brade, „kto nosí čierne oblečenie?“

Hlúpa otázka! pomyslela si Olívia. „Odkedy je niečo zlé na čiernom oblečení?“ opýtala sa.

Šarlota skočila pred ňu. „Áno, slečna Starová, ja som to zažila!“ vykrikla a zjavne bola nadšená z toho, že hovorila s celebritnou reportérkou, ako je Serena. „Raz,“ povedala a dramaticky si prehodila vlasy, „som bola na dievčenských záchodoch, dávala som si na pery lesk, keď sa zjavili dve gotičky. Od hlavy až po päty boli oblečené v čiernych handrách, dokonca aj na nechtoch mali čierny lak. A hádajte, čo urobili. *Zavrčali* na mňa!“

„Zavrčali?“ zopakovala Serena.

„Hej,“ vážne prikyvovala Šarlota. „Bola som taká vystrašená, že som bežala preč bez toho, aby som si dala špirálu!“

„Takže podľa teba je problém,“ naliehala Serena, „že tak veľa žiakov na škole je posadnutých temnotou?“

„Absolútne!“ súhlasila Šarlota. „Čierna je nemoderná.“ Potom ukázala na Serenine tyrkysové lodičky. „Mimochodom, vaše lodičky sú *úžasné*. Máte ich z Hollywoodu?“

Olívia využila príležitosť vykrútiť sa z toho a utekala po schodoch hore a potom cez vchodové dvere. Musí sa porozprávať so svojím dvojčatom o tom, čo sa tam vonku deje.

Na chodbe zbadala Ivy, ktorá stála pri skrinke s novým frajerom Brendanom Danielsom. Dokonca aj Brendan si musel všimnúť, že sa s Ivy podobajú. „Uvidíme sa neskôr, dobre?“ povedal Brendan.

Ivy otáčala v prstoch smaragdový prsteň, ktorý mala zavesený na retiazke na krku. „Dobre,“ hrkútala. Olíviina sestra je až po uši zaľúbená. Ale je to veľmi milé.

Olívia čakala, kým sa Ivy a Brendan rozlúčia pohľadmi a zatiaľ sa hrala s prsteňom na ruke. Práve vďaka rovnakým smaragdovým prsteňom dievčatá zistili, že sú dvojčatá. Prstene bolo to jediné, čo majú od biologických rodičov.

Brendan prešiel okolo nej a priateľsky ju pozdravil: „Ahoj, Olívia!“ a Olívia trielila za sestrou.

„Budem hádať,“ začala Olívia, „ešte stále si mu o nás nepovedala.“

„Prisahám, že som chcela,“ odpovedala Ivy a vyliekla si tenký čierny sveter, pod ktorým mala sivé

obtiahnuté tričko s tvárou Edgara Allana Poea. „Ale ešte nebol vhodný čas povedať: ‚Ozaj, mám dvojča, o ktorom som nevedela.‘“

„Skôr či neskôr,“ povedala Olívia, „to budeme musieť všetkým povedať vrátane našich rodičov.“

Odrazu navôkol zavládol zhon a Olívia zbadala Garricka Stephensa, ktorý sa niesol po chodbe v slnečných okuliaroch a čiernom tričku s nápisom INTERNA 3 – ODPOČÍVAJ V POKOJI! Zvyšok Beštíí kráčal za ním. Ľudia odstupovali, aby ich nechali prejsť, ako by bol Garrick nejaká futbalová hviezda, vďaka ktorej vyhrali dôležitý zápas – alebo futbalista, vďaka ktorému prehrali dôležitý zápas, pretože dal gól do vlastnej brány. „Autogram?“ nonšalantne vykrikoval Garrick. „Autogramy?“

Ivy zúrivo pokrútila hlavou. „Ja ho uškrtím,“ povedala. „Verila by si tomu, že som dnes ráno musela prísť zadným vchodom? Aj Brendan. Inak by sme sa živí do školy nedostali.“

„Práve o tom som sa chcela s tebou porozprávať,“ odpovedala Olívia. „Videla som, že Serena ‚Hviezda‘ Starová spovedala Šarlotu. Povedala, že raz na ňu dve gotičky na záchodoch zavrčali.“

„To sme nevrčali,“ namietala Ivy, „ale štekali. „Ale pre *drakulové rany*, minulý rok si dala urobiť trvalú a vyzerala ako pudlík.“

Olívia sa zasmiala, ale jej sestra zvažnela.

„Olívia, toto je fakt hrozné,“ znepokojene povedala Ivy. „Myslela som, že na tento výstrelok sa potichu zabudne, ale nestane sa tak, ak sa okolo novinárov budú motať ľudia ako Šarlota alebo Garrick, ktorí sa všemožne snažia dostať do telky.“

Odrazu sa objavila Sofia Hewittová, Ivina najlepšia kamarátka, s veľkým digitálnym foťákom na krku. „Čierny kód,“ záhadne pošepkala. „Opakujem, čierny kód.“ Potom zmizla niekde na konci chodby.

Ivy si náhlivo prehodila čiernu koženú tašku cez plece a zabuchla dvere na skrinke.

„Čo je čierny kód?“ potichu sa opýtala Olívia.

„Záchody pri učebni biológie,“ povedala Ivy a rýchlo vykročila preč. Olívia sa ponáhľala za ňou.

Obe prešli cez dvere na toalety, kde už Sofia kontrolovala kabíny, aby sa ubezpečila, že tam niet ani nohy.

Potom sa otočila tvárou k Ivy a Olívii s rukami

vbok. „Garrick Stephens sa s chalanmi vôbec nestavil. Iba skúšal tovar!“

„Myslíš to vážne?“ opýtala sa Ivy.

„Smrteľne vážne,“ odpovedala Sofia.

Olívia povedala: „Nechápem to.“

„Upíri nahrádzajú staré rakvy novými tak, ako väčšina ľudí nahrádza staré mobily modernejšími,“ vysvetľovala Ivy.

„A Interna 3 je najmodernejšia a najlepšia posteľ snov,“ dodala Sofia. „Garrick by si ju nemohol dovoliť. Iba si pomyslel, že bude zábava, ak si ju skúsi.“

Ivy sa zamračila. „Domy smútku väčšinou riadia upíri. Ich výstavné miestnosti sú multifunkčné. Ale tentoraz si asi pomýlili predvádzaciu rakvu s rakvou toho mŕtveho chlapíka.“

Sofia si hrýzla čierny necht. „Ivy, naozaj mám strach. Serena ‚Hviezda‘ Starová zúfalo túži po veľkej senzácii. Ak nijakú nenájde, možno si ju vymyslí!“

Olívii začalo dochádzať, čo všetko je v stávke. Nie je to iba bulvárny televízny príbeh. Môže to rozpútať najväčšiu honbu na čarodejnice od čias, nuž honby na čarodejnice. Čo by ľudia urobili, keby zistili, že medzi nimi žijú upíri?

„Musíme urobiť niečo, aby nám neprišla na stopu,“ povedala Sofia.

Ivy aj Olívia prikývli.

„Čo tým myslíš?“ opýtala sa Ivy.

„Neviem!“ rozrušene vykrikla Sofia. „Preto som vás dve sem dotiahla.“

Ivy si vzdychla a všetky tri dievčatá chvíľu mlčali.

„Musíme odvieť jej pozornosť,“ zamyslela sa Olívia.

„Presne,“ súhlasila Ivy. „Môj otec si myslí, že Serena zabudne na Franklin Grove, len čo sa objaví nejaká nová hollywoodska klebeta.“

„Super!“ sarkasticky reagovala Sofia. „Niektorá z nás musí začať chodiť s nejakým známym chalanom, ktorého časopis vyhlásil za najsexi muža roka.“

„Môžem byť dobrovoľníčka?“ zamiešala sa do toho Olívia, aby prelomila napätie.

„Len hovorím,“ Ivy vyštekla na Sofiu, „že musíme vymyslieť príbeh, ktorý Serenu zaujme viac ako upíri.“

„Okej,“ povedala Olívia, „všetky sa upokojíme. Mohli by sme Serene povedať, že vo Franklin Grove sú namiesto upírov vlkolaci – alebo nejakú podobnú hlúposť.“

Ivy a Sofia si vymenili znepokojené pohľady.

Olívia zažmurkala očami. „Nehovorte mi, že vo Franklin Grove žijú aj vlkolaci!“

Ivy zdvihla obočie a práve vtedy zazvonilo na prvú hodinu.

„Zvonček nás zachránil!“ zamrmlala Sofia. Obe potom vystrelili z toaliet a nechali tam Olíviu stáť s otvorenými ústami.

❧ Kapitola 2 ❧

Aj po tretej prestávke Ivy ešte stále premýšľala nad tým, čo by mohli urobiť so Serenou „Hviezdou“ Starovou. Ivy otvorila skrinku a roztržito natlačila zošit do škáry medzi stratenou topánkou a hrbou kníh. Celý obsah skrinky sa začal triasť a vtom sa spustila lavína vecí, ktorú už Ivy nestihla zadržať. V ruke jej ostal osamelý gumený netopier z plesu všetkých svätých a pri nohách sa jej váľala kopa vecí, o ktorých ani nevedela, že ich má.

Toto nie je dobré znamenie, pomyslela si Ivy.

Trvalo jej celú večnosť, kým všetko pozbierala

a napchala späť do skrinky. Nakoniec ostali na zemi pod dvierkami skrinky iba dve čierne topánky. Ivy sa zohla po jednu z nich, ale nedalo sa ju zdvihnúť. Zúfalo zavrčala a snažila sa ju odtlačiť.

„Čo robíš?!“ ozval sa hlas a topánka sa posunula.

Ivy zatvorila dvere skrinky a zistila, že Sofia má tie topánky obuté.

„Kde si bola?“ naliehala Sofia.

„Upratovala som si skrinku,“ odpovedala Ivy.

„Upratovala si si skrinku?!“ neveriacky zopakovala Sofia. „Kým si tu upratovala, Serena presvedčila riaditeľa Whiteheada, aby zvolal stretnutie celej redakcie *Pisára!*“ *Pisár* je školský časopis, v ktorom je Ivy jedna z hlavných redaktoriek a Sofia fotografka.

„Prečo?“ opýtala sa Ivy.

„Neviem,“ odpovedala Sofia, „ale nebude to nič dobré!“

„Kedy je to stretnutie?“

Sofia pozrela na hodinky s predstieranou nenútenosťou. „No, vieš... PRÁVE TERAZ!“ odpovedala a začala Ivy tlačiť pred sebou.

Ako sa tak hnali po chodbe, Sofia pošepkala: „Vieš, že sme jediné upírky v redakcii!“

„Preto si musíme získať Serenu na svoju stranu,“ odpovedala Ivy a nasledovala kamarátku do redakcie *Pisára* cez dvere s matným sklom. V okamihu zistili, že prišli ako posledné. Všetci ostatní sedeli pri veľkom stole. Na druhom konci miestnosti stála Serena „Hviezda“ Starová a vedľa nej riaditeľ Whitehead.

Je oveľa nižšia, ako vyzerá v televízii, pomyslela si Ivy.

„Ďakujem, že ste sa k nám pridali,“ povedala Serena so žiarivým úsmevom a dokonalým chrupom a letmo pozrela ponad ramená oboch dievčat.

Ivy sa otočila a tvárou v tvár sa ocitla pred objektívom kamery televízie *Senzácia*. Nevšimla si kameramana, ktorý stál natlačený v rohu vedľa dverí. Chvíľu mala pocit, že skamenela. *Nenávidí* kamery, davy a diktafóny.

Kamera-nekamera, musím Serenu očariť, povedala si v duchu. Rýchlo prehltna, pozrela priamo na Serenu a venovala jej ten najžiarivejší úsmev. „Ako jednej z hlavných redaktoriek *Pisára* je mi cťou osobne spoznať novinárku vášho, ehm, postavenia, slečna Starová. Som si istá, že sa môžeme od vás mnohé naučiť.“

„Vďaka,“ povedala Serena a zjavne jej to policho-

tilo. Potom ukázala na chalana, ktorý sedel najbližšie k nej. „Tento mladý muž práve povedal to isté.“

Toby Decker, jeden z najlepších reportérov v redakcii, sa trochu zapýril. Blond vlasy mal úhladne začesané dozadu a mal na sebe modrú košeľu a červenú kravatu. Podľa Ivy vyzeral ako kandidát na post prezidenta.

Sofia a Ivy sa posadili vedľa Kamily Edmundsonovej, ktorá písala knižné recenzie.

Serena si dôležito položila dlane na stôl. „Kolegovia, zvolala som vás, pretože potrebujem vašu pomoc.“

„Urobíme, čo bude v našich silách,“ netrpezlivo povedal Toby a všetci prikývli.

„Fajn,“ povedala Serena. „Pretože by som chcela, aby jeden z vás pracoval so mnou na reportáži o živote vo Franklin Grove, ktorú uvidí celý národ.“

Pár ľudí zalapalo po dychu.

„Teda, hľadáte asistenta?“ opýtal sa siedmak Will Kerrell, ktorý väčšinou písal o športe.

„Presne tak,“ súhlasila Serena. Na chvíľu sa odmlčala, aby všetci vstreball túto informáciu. „Vyhlasujem súťaž a osoba, ktorá ju vyhrá, bude mojím asistentom.“

„To je naozaj vzrušujúce!“ súhlasne povedal riaditeľ Whitehead.

O čo jej ide? premýšľala Ivy.

Serena „Hviezda“ Starová sa svojimi obrovskými očami pozrela na všetkých pri stole. „Súťaž spočíva v tom, že mi musíte priniesť nejakú pikošku o Garrickovi Stephensovi a jeho rakve.“

„Akú pikošku?“ opýtala sa Kelly Marlingsová. Náhlivo si otvorila špirálový zápisník a začala niečo horlivo písať.

„Nejakú senzáciu,“ odpovedala Serena, „niečo, z čoho americká verejnosť padne na zadok. A ten, kto prinesie najlepšiu pikošku, bude mne, Serene ‚Hviezde‘ Starovej z televízie Senzácia, pomáhať s reportážou,“ dopovedala Serena s iskrou v očiach.

Ivy začínala chápať, o čo Serene ide. *Využije nás, aby sme zistili niečo, čo dospelý nezistí*, pomyslela si.

Ivy cítila, ako jej Sofia dala do ruky kus papiera. Rozložila ho pod stolom a pohľad jej spočinul na jednom zo Sofiných narýchlo načarbaných zajačích obrázkov. Skupina zajkov s vyvalenými očami obklopovala vychudnutého zajaca s obrovskými očami, dlhými vlasmi a žiarivým úsmevom – bola to Serena. Z úst jej išla bublinka: „Prvý zajko, ktorý sa vzdá svojho kožuška, dostane zajačí kožuch!“

Ivy potláčala úsmev. *Serena nie je práve tá najetickejšia reportérka, ale určite nie je taká hlúpa, ako som si myslela*, uvažovala Ivy.

Ivy si odkašľala. „Tá pikoška sa musí týkať výstrelku Garricka Stephensa na cintoríne?“ opýtala sa. „Veď išlo iba o kaskadérsky žartík, no nie?“

„Myslím, že je za tým viac,“ vážne povedala Serena. „A dobrý reportér zistí, čo to je.“

Tento pokus mi veľmi nevyšiel, pomyslela si Ivy.

Kamila zdvihla ruku a pôsobila trochu otrávene. „Všetci musia priniesť pikošku? Pretože ja som skôr kritička ako reportérka.“

„O miesto sa môžu uchádzať iba tí, ktorí majú skúsenosti s investigatívnou žurnalistikou,“ odpovedala Serena.

Sofia sa zaškerila na Kamilu a pošepkala jej: „Zdá sa, že sme sa z toho vykrútili!“

„A pre tých z vás, ktorí budú súťažiť, si ani neviem predstaviť lepšiu príležitosť, ako je práca s tak rešpektovanou reportérkou, akou je Serena Starová,“ povedal riaditeľ Whitehead.

Sofia pohrdavo odvrkla. Ivy ju kopla pod stolom a jej kamarátka začala predstierať, že sa jej niečo za-

seklo v hrdle. Odrazu dostala dramatický záchvat kašľa a previnilo pokrčila ramenami. Kamila tiež potláčala smiech.

Ak si to Serena aj všimla, tak to nedávala najavo. Redakcii pri stole venovala svoj typický úsmev. „Máte dvadsaťštyri hodín, aby ste zistili nejakú pikošku. Nech vyhrá ten najlepší reportér!“ vyhlásila.

„Ďakujeme, slečna Starová,“ profesionálne dodal Toby Decker. Po tomto začala celá redakcia *Pisára* vychádzať von a diskutovať o ostro sledovanej úlohe. Aj Sofia sa dala na odchod, ale Ivy ju chytila za rameno. Najprv sa musia porozprávať so Serenou.

„Uvidíme sa neskôr,“ rozlúčila sa Kamila s dievčatami a zamierila k dverám. Len čo k nim Kamila podišla, zháčila sa a podišla ku kameramanovi.

„To je znak Kyborgov!“ povedala Kamila a ukázala na symbol na kameramanovom tričku.

„Si fanúšička Coala Knightleyho?“ opýtal sa.

Čoskoro sa obaja zahĺbili do diskusie o knihách Coala Knightleyho.

Medzitým Ivy a Sofia podišli k Serene, aby sa s ňou porozprávali. Reportérka stisla Ivinu ruku a potriasla ňou. Potom sa zahľadela na Ivine nechty. „Za-

ujímavý výber farby laku,“ povedala a druhou rukou naznačila kameramanovi, aby podišiel bližšie. On bol však natoľko zaujatý rozhovorom s Kamilou, že si to nevšimol. Serena sa silene usmiala a voľnou rukou začala ešte prudšie mávať. Nakoniec vyštekla: „Martin!“

„Prepáč!“ povedal kameraman Martin a upaľoval k nej. Kamila potom vyšla z miestnosti.

Serena vybuchla od hnevu a pustila Ivinu ruku. Uprene hľadela na Ivy aj na Sofiu. „Vy dve sa určite kamarátite s Garrickom Stephansom.“

Sofia sa zaškerila a Ivy ju buchla laktom do boku skôr, než povedala niečo neuvážené. „Myslíte si to, lebo sme oblečené v čiernom?“ nevinne sa opýtala Ivy.

Serena prikývla. „Presne preto.“

Ivy sa zamračila. „Vy teda veríte stereotypom?“

„Čože?“ brblala Serena. „Nie. Samozrejme, že nie.“

„Vďaka bohu,“ povedala Ivy, „pretože riaditeľ Whitehead nám vždy hovorí, že dobrého reportéra nikdy neovplyvnia predsudky.“ Potom sa usmiala na riaditeľa ponad Serenino plece.

„To je pravda!“ radostne prikývol riaditeľ Whitehead.

„Absolútne súhlasím,“ meravo povedala Serena

a znepokojene pozrela na kameru. Potom rýchlo zmenila tému. „Dievčatá, kam chodievate von?“

„Do reštiky,“ povedala Sofia a pokrčila ramenami.

„Do ktorej?“ okamžite sa opýtala Serena.

„Máme radi Mäsový raj,“ odpovedala Ivy.

„To je tá, ktorá vyzerá ako mäsiarstvo?“ opýtala sa Serena.

Ojoj, pomyslela si Ivy. Kope čoraz hlbšie a čoskoro narazí na rakvu. „Ale ja mám rada aj reštiku U pána koktejla,“ zaklamala Ivy.

„Aj ja,“ rýchlo dodala Sofia.

Serena sa zamyslela: „Takže nepoznáte Garricka Stephensa?“

Ivy ani Sofia nič nepovedali.

„A neviete nič ani o ňom, ani o jeho priateľoch?“ naliehala Serena.

„Všetci ich volajú Beštie,“ ozval sa Toby z niekoľkých metrov. Ivy si neuvedomila, že tam ešte stále bol.

Serena na neho povzbudivo mávla, aby hovoril ďalej. „Neustále vymýšľajú nejaké husárske kúsky. Pred pár týždňami ma dotiahli na párty do Ivinho domu, dokonca aj keď vedeli, že som nebol pozvaný.“

Ivy sa zašklábila. Serena pozrela na ňu. „Pozvala si Garricka Stephensa na párty?“

„Len na, viete, halloweensku párty.“ Ivy nervózne prehltna. „Pozvali sme veľa ľudí.“

„Ale Tobyho, s ktorým pracuješ v redakcii, si nepozvala?“ uštipačne sa opýtala Serena.

Ivy pokrčila ramenami.

Serena sa otočila na Tobyho. „Čo mi ešte vieš povedať o Garrickovi a jeho kamošoch?“

„Myslím, že sa im páči heavy metal,“ povedal Toby, „hoci možno len nosia také tričká. A neustále hovoria divné veci ako ‚krvilačná pijavica‘ sem a ‚krvilačná pijavica‘ tam.“

Ivy vyschlo v hrdle.

„Krvilačná pijavica?“ Serena vyvaľovala oči. „Si si istý?“

„Áno,“ odpovedal Toby.

Serena pozrela na kameramana. „Máme stopu,“ povedala. Tobymu ani nepodľakovala. „Martin, myslím, že musíme niečo prešetriť. Začnime utajenou večerou v tom Mäsovom raji, kde sa stretávajú *určité* živly.“ Veľavravne pozrela na Ivy a Sofiu. Potom vyšla z miestnosti s kameramanom v päťách.

„Celebrity.“ Toby pokrčil ramenami na Ivy a Sofiu, čím vysvetlil Serenin odchod. Obe sa silene na neho usmiali.

O pár minút neskôr obe kráčali po chodbe smerom do jedálne.

„Ivy, musíš niečo urobiť,“ povedala Sofia.

„Ja?“ vykrikla Ivy. „Prečo nie ty?“

„Ja nemôžem. Ja som len fotografka,“ povedala Sofia. „Musíš získať to miesto asistenta.“

Ivy vedela, že jej kamarátka má pravdu, ale je to ťažká úloha. „Mám pocit, že mi Serena veľmi neverí.“

„Musíš to zmeniť!“ prosila Sofia.

Ivy nad tým premýšľala a odhrnula si vlasy z tváre. „Musíme vymyslieť nejakú super pikošku, ktorá bude úplne klamstvo.“

„Jasné, veď Serena to robí každý deň,“ povedala Sofia s povzbudivým úsmevom na tvári. „A ty si oveľa múdrejšia ako ona.“

Práve v tej chvíli sa okolo nich prehnala Serena s kameramanom v závese. „Nevola! herec Hank Hoggart po rozvode svoju ženu krvilačná pijavica?“ opýtala sa Serena. „Možno to nejako súvisí!“

Sofia a Ivy sa pozreli na seba, vybuchli od smiechu a otvorili dvere do jedálne.

Keď Olívia vošla do triedy, kde mávajú mediálnu výchovu, nevedela sa zbaviť predstavy, že do školy vtrhne rozzúrený dav a odnesie jej sestru pred kamery televízie Senzácia. Duchom neprítomná Olívia si sadla vedľa Kamily a práve vtedy zazvonilo.

Do triedy vošiel pán Colton v slnečných okuliaroch a v havajskej košeli s krátkymi rukávmi. „Dobrý deň, mediálni magnáti!“ zaštebotal a dramaticky tresol starú koženú tašku na stôl. „Súdiac podľa všetkých tých kamier, dnes je ten správny deň na mediálnu výchovu.“

Obzrel sa po celej triede a pohľadom spočinul niekde na Olíviinom ramene.

„Pán Stephens, podľa vášho malého divadielka na cintoríne je jasné, že moje hodiny na vás zapôsobili.“ Olívia s Kamilou sa otočili, kde sedel Garrick s ostatnými Beštiami a od ucha k uchu sa usmieval v tričku Interna 3. „Nabudúce možno odovzdáte úlohu načas,“ dokončil pán Colton a zdvihol obočie.

Ojoj, pomyslela si Olívia. Nedokázala potlačiť radosť, keď úsmev na Garrickovej tvári zmizol.

Pán Colton sa prehrabal v taške a vytiahol hrbu papierov. „Vírenie bubnov, prosím!“

Všetci začali bubnovať končekmi prstov o lavicu. Šum bol čoraz hlučnejší a hlučnejší, až nakoniec Olívia s Kamilou búchali do lavice dlaňami.

„Privítajte...“ kričal cez rámus pán Colton, „filmový projekt!“ Zdvihol papiere nad hlavu a zaujal disko postoj.

Všetci sa zasmiali.

„Musíte sa zmieriť s tým, že vašou úlohou bude,“ povedal pán Colton kráčajúc po triede a rozdávajúc papiere so zadaním, „natočiť film a zostrihať ho na päťminútový dokument. Môžete si vybrať akúkoľvek tému, len nech je vhodná. Čo znamená,“ povedal a vrhol na žiakov prísny pohľad, „že to nebude záznam z roku 1989, ako tancujem a spievam počas šou *Hľadá sa superstar*.“

Pán Colton potom vysvetlil systém rezervovania kamier a času v školskej strižni a povedal: „Viem, že sa už chcete do toho pustiť. Dávam vám pár minút, aby ste prediskutovali možné témy.“

Kamila sa otočila k Olivii. „Tak, čo budeme robiť?“ opýtala sa nadšene.

Olivia si spomenula, ako jej dnes ráno Šarlota na predných schodoch povedala, aby vyrozprávala, aké to je byť novou žiačkou na Franklin Grove. „Čo keby sme urobili dokument o tom, aké to je prísť a hovoriť sa do Franklin Grove?“ navrhla Olivia. „Mohli by sme predstaviť mesto a povedať, aké naozaj je.“ *Nie úplnú pravdu*, pomyslela si, *ale predstavíme ho tak, aby sme oklamali ľudí, ako je Serena „Hviezda“ Starová*.

Kamila sa zamračila. „Myslím, že Serena „Hviezda“ Starová už poskytla pravdivý pohľad na Franklin Grove.“

Olivia si uvedomila, že Kamila má pravdu. Nie je to práve najzábavnejší nápad na školský projekt, ale môže to byť pokus urobiť ten najnudnejší film o Franklin Grove.

„Už viem!“ povedala Kamila. „Vždy som chcela natočiť niečo o mimozemských formách života. Mohli by sme natočiť organizmy z rôznych hviezdnych sústav.“

„To znie super,“ povedala Olivia a prikývla.

Potom si však povzdychla. „Ale kde nájdeme pe-

niaze na dopravu a prácu s mimozemskými organizmami?“

Kamila sa začervenala. „Myslím, že mimozemské formy života je naozaj ťažké nájsť.“

Olívia odrazu začula za sebou rehot a Garrickove slová: „To je bomba!“

Garricka Stephensa mala za tento deň už naozaj dosť – koniec koncov, to on spôsobil ten problém so Serenou „Hviezdou“ Starovou. Olívia sa otočila. „Vy šašovia, mohli by ste byť tichšie, prosím?“

Beštie zahúkali. „Len závidíš, pretože máme najlepší nápad,“ chlipne sa škeril Garrick.

Kamila sa otočila tiež. „Myslím, že všetci sme si ťa užili na obrazovke viac než dosť,“ povedala chladne.

„Predstavte si to,“ povedal Garrick a spojil palce a ukazováky oboch rúk do tvaru hranatého hľadáčika. „Dokument, ktorý ukazuje, aké je násilie na modernej základnej škole dôležité. Natočíme futbalové zápasy a pomenujeme ho *Potlesk strachu!*“

„Presne!“ zahučali všetky Beštie a tľapli si na to. Olívia na nich zagánila.

„Počuj,“ povedal Garrick a jeho oči odrazu zaiskrili. „Olívia, ty si roztlieskavačka, že? Nechceš byť

hviezdou môjho filmu? Teraz, keď som slávny, mám aj *kontakty*.“

„Snívaj ďalej,“ povedala Olívia, zagúľala očami a otočila sa späť. „Neuveriteľné,“ potichu povedala Kamile. „Vďaka svojej chvíľke slávy je ešte neznesiteľnejší!“

„Ani nevrav,“ súhlasila Kamila.

Olívia sa snažila ignorovať chalanov za ňou. „Ideš po škole na futbalový zápas?“ opýtala sa Kamila.

„Mám to v pláne.“

„A nechceš ísť k nám po zápase na večeru?“ navrhla Olívia. „Stavím sa, že ľahšie vymyslíme nejakú tému filmu bez všetkých tých *kecov*.“

Olívia kývla hlavou ponad plece, keď začula Garricka: „Stavíme sa, že to urobí dobrý *dojem* na nejakú roztľieskavačku!“ Nemala ani šajnu, o čom hovoril.

„Musím sa opýtať mamy,“ povedala Kamila, „ale znie to fajn.“

Všetky Beštie odrazu zrevali: „GÓÓÓÓL!“

Pán Colton vrhol na chalanov prísny pohľad a všetci stíchli.

„Len mi sľúb, že Garrick Stephens nevylezie pri večeri z hrnca,“ žartovala Kamila.

Olivia sa zaškerila. „Podľa toho, ako moja mama varí,“ povedala, „by ho najprv posekala, pokrájala a opražila.“

KAPITOLA 3

Ivy sa po vyučovaní túlala po chodbách so zošitom v ruke a snažila sa vymyslieť vhodnú pikošku pre Serenu „Hviezdu“ Starovú. Je jasné, že Serena chce niečo o gotikoch, takže dúfala, že príde na nejakú pikošku, ktorá bude naozaj hrozivá, ale v skutočnosti celkom neškodná. Hovorila už so šiestakom, ktorého bratranec mal na členku tetovanie v tvare lebky; so školníkom, ktorý odprisahal, že čierny lak na nechty vyliaty na zem sa nedá vyčistiť nijakým čistiacim prostriedkom alebo odlakovačom; s knihovničkou, ktorá jej povedala, že ľudia si požičiavajú knihy s čiernym obalom menej ako s farebným.

Nič z tohto však nepotrebuje.

Ivy sa ťažkopádne vliekla a cítila absolútnu beznádej, keď vtom zbadala jedného z Beštíí – Rickyho Slithermana –, ktorý náhlivo vybehol z postranných dverí. *Nech vymyslím čokoľvek*, pomyslela si rozhorčene Ivy, *Garrick a jeho kamaráti budú stále robiť nejakú neplechu*. Rozhodla sa, že Rickyho bude sledovať.

Ivy vyšla von na slnko a zbadala Rickyho, ktorý utekal smerom k futbalovému ihrisku. Keď tam prišla, zbadala, že Diabli útočili na bránku protihráča. Tribúny boli plné fanúšikov. Nakukla pod tribúny, pretože si myslela, že práve tam sa Beštie mohli schovávať, ale nikto tam nebol.

Prešla dopredu a premerala si dav – v ňom zbadala Olíviu na boku tribúny. Jej sestra stála na ramenách iného dievčaťa s rukami vbok a s prirodzeným žiarivým úsmevom na tvári. Olívia zdvihla päť do vzduchu, urobila kotrmelec dozadu a zoskočila z ramien dievčaťa. Ďalšie dve roztlieskavačky ju chytili a dav začal šalieť.

Ivy sa neovládla a začala jasat' spolu s ostatnými. Tlieskala a nahlas kričala. Olívia je fakt príšerná a niet pochyb, že je najlepšia roztlieskavačka z tímu. Najmä

v porovnaní so Šarlotou Brownovou, ktorá popri nej len zúfalo túži po pozornosti.

Šarlota nahodila umelý úsmev a doširoka otvorila oči, vyzerala priam ako kreslený smajlík. Skákala hore a dole ako handrová bábika, mávala rukami a žmurkala na dav. Ivy až striaslo. Bolo to naozaj trápne.

Šarlota zjavne nezniesla fakt, že musí stáť chrbtom k davu, aj keď sa podľa nacvičenej zostavy mala otočiť. Náhlivo sa obrátila a okamžite uprela sústredený pohľad niekam do hornej časti tribúny. Potom opäť začala prihlúplo mávať rukami.

Ivy sledovala Šarlotin pohľad a zistila... že pozerá na Beštie, ktoré sedia v najvyššom rade tribúny. Dylan Soyle držal na ramene veľkú kameru, ktorou snímал Šarlotu, kým mu Garrick čosi šuškal do ucha.

Ivy si spomenula, že niektorí žiaci dostali na mediálnej výchove za úlohu natočiť film; Beštie asi pracovali na svojom projekte.

Akú majú tému? premýšľala Ivy. Meganeznesiteľné roztlieskavačky?

Ivy viac neváhala a vyšla do najvyššieho radu tribúny, postavila sa pred kameru a objektív zakryla zošitom.

„Čo je?!“ vykrikol Dylan a odtiahol tvár od okuláru.

„Vypni tú kameru,“ prísne mu nariadila Ivy.

„Pokazila si mi záber dôležitý pre film!“ povedal Garrick Stephens.

„Vypni... tú... kameru,“ zopakovala Ivy a vrhla na nich vražedný pohľad.

Nasledovalo dlhé ticho, po ktorom Dylan zronene zložil kameru z ramena.

„Čo chceš?“ bedákal Garrick.

„Chcem, aby ste zaliezli do svojich rakiev a nevyhliezali z nich!“ vyštekla Ivy. „Všetkých nás vystavujete nebezpečenstvu.“

„Je to len kamera,“ povedal Kyle. „Nie je to, ehm, drevený kolík alebo čo.“

Ivy zagúľala očami. „Mňa netrápi *tvoja* kamera,“ vyštekla. „Ale kamera Sereny Starovej. Takýmto tempom sa čoskoro dozvie o komunite upírov. Ste idioti a všetkým nám už kopete hroby.“

Garrick pokrútil hlavou. „Si taká pochabá, Vegová,“ povedal povýšenecky a použil to isté slovo, aké použila Serena na jeho adresu vo vysielaní. „Serenu ‚Hviezdu‘ Starovú nezaujímame všetci. Zaujímam ju iba *ja*.“

„Jasné,“ zarehotal sa Ricky. „Myslím, že chce byť Garrickovým osobným darcom.“ Všetci chalani vybuchli od smiechu.

„Serena ťa skôr zožerie zaživa,“ zúrila Ivy. „Mali by ste si dávať pozor na to, čo hovoríte.“

„Môžem si pomôcť, keď ma zajačie slečny tak zbožňujú?“ pokrčil ramenami Garrick. Potom ukázal na roztľieskavačky. „Napríklad, pozri na Šarlotu Brownovú, hviezdu môjho filmu.“

Ivy sa otočila a zbadala Šarlotu, ktorá na ňu vrhala zlostný pohľad a mávala rukami. „Nezavadzaj!“ predstavila si Ivy, ako na ňu Šarlota vrieska. „Stojíš mi v zábere!“

Ivy sa otočila tvárou k Beštiám a zbadala, že Dylan znova natáčal. „Chceš drevený kolík?“ povedala znechutene. „Na!“ Zúrive hodila po Garrickovi ceruzku – ktorý vykrikol a na obranu vystrel ruky pred seba – potom sa otočila a odišla preč.

Olívia a Kamila sedeli po zápase na schodoch do školy a čakali na Olíviinu mamu, ktorá ich mala vyzdvihnúť.

Všetky dodávky televíznych štábov boli už preč a zapadajúce slnko vrhalo na okolie oranžovú žiaru.

„*Rozdrvili* sme ich!“ radostne povedala Kamila. „Skóre štyridsaťšesť – tri je určite rekord. Verila by si tomu, že útočník dal gól do vlastnej brány? Mohli by sme natočiť film o ponížujúcich porážkach v športe.“

Olívia sa zaškerila. „Myslím, že Jazveci z Willownu sa budú hanbiť za to ešte celý rok, aj bez nášho dokumentu o tom, ako zle hrajú.“

Kamila sa zasmiala.

„Počuj, veď ty máš novú mačku, no nie?“ opýtala sa Olívia.

„Myslíš kapitána Fúzika?“ povedala Kamila.

Olívia prikývla. „Čo keby sme urobili film o ňom? Viem si predstaviť super dokument o skutočnom mačacom živote.“

„Podľa toho, čo viem,“ povedala Kamila, „väčšinou spia alebo niečo škrabú.“

„Pripomína mi to strýka Morrisa,“ žartovala Olívia.

V tej chvíli Olíviina mama zastala autom pred školou. „Ahojte, dievčatá!“ radostne vykrikla z okna. Kamila a Olívia schmatli tašky a upaľovali dole po schodoch.

„Dobrý, pani Abbottová,“ pozdravila Kamila a zaliezla na zadné sedadlo.

„Ahoj, mami,“ povedala Olívia a vkĺzla na sedadlo spolujazdca.

Auto sa však nepohlo. Olíviina mama pevne zovrela volant a kútikom oka pozrela na Olíviu. Odrazu vystrela ruku a povedala: „Uštipni ma!“

Olívia nechápavo pozerala. „Prečo?“

„No dobre,“ povedala Olíviina mama. „Uštipnem sa sama.“ Ukazovákom a palcom sa štipla do ramena. „Au!“ vykrikla. Potom sa zaškl'abila. „Nie je to sen!“ nadšene zapišťala.

„Mami, čo sa deje?“ zmätene sa opýtala Olívia.

„Moja prateta Edna zomrela!“ povedala mama a radostne tleskla rukami.

Panebože! pomyslela si šokovaná Olívia. Ešte nikdy predtým nepočula o pratete Edne. *Moja mama sa zbláznila!* Olívia sa otočila ku Kamile, ktorá vyzerala zmätenejšie ako Olívia, potom sa otočila späť a povedala: „Ty máš z toho *radost*?“

Mama na ňu prísne pozrela. „Čo si to o mne myslíš?“ opýtala sa. „Čo som ten morbidny chalan, ktorého Serena Starová sleduje? Samozrejme, že nemám

radosť zo smrti príbuzného. Ale prateta Edna mala sto-
dva rokov! Prežila úžasný život a som si istá, že by sa
naozaj potešila, keby videla, akú radosť mám z toho,
čo mi zanechala.“

„Ona ti niečo zanechala?“ opýtala sa Olívia. „Nie-
čo ako dedičstvo?“

Kamila si strčila hlavu medzi predné sedadlá. „Čo
bolo na živote pratety Edny také úžasné?“ opýtala sa.

Pani Abbottová vrhla na Olíviu kritický pohľad,
otočila sa ku Kamile a povedala: „Vďaka za opýtanie,
Kamila.“ Potom naštartovala auto a zišla z chodníka.

„Je to neuveriteľný príbeh!“ pokračovala, kým šo-
férovala. „Viete, Edna žila v New Yorku v devätnástom
storočí. Pracovala ako slúžka v dome talianskeho voj-
vodu. Vojvoda si hľadal v New Yorku americkú ženu
v kruhoch mestskej smotánky. Počuli ste niekedy
o Napoleonovi Rochesterovi?“

„Myslíš toho superboháča?“ opýtala sa Olívia.

„Áno,“ dychtivo povedala Kamila.

Pani Abbottová súhlasne prikývla. „Vojvoda bol
zasnúbený s jednou z Rochesterových dcér. Potom šo-
koval celú newyorskú smotánku aj vlastnú rodinu, keď
odrazu zrušil zásnuby!“

„Prečo?“ opýtala sa Olívia.

„Pretože sa zamiloval do niekoho iného. Do niekoho, kto pochádzal zo skromnejších pomerov...“, povedala mama.

„Myslíš tým pratetu Ednu?“ hádala Olívia.

Jej mama prikývla. „Mala len osemnásť, keď ju zobral do Talianska,“ povedala smutne. „Dovtedy nebola od domu ďalej ako pár ulíc.“

„Fiha!“ zvýskla Kamila.

„Vojvoda ju zahŕňal medzi a odvtedy žili šťastne,“ radostne dokončila pani Abbottová.

Olíviu to ohromilo. „Stretla si sa s ňou niekedy?“ opýtala sa.

„Len raz,“ odpovedala mama. „Keď som mala sedem. Žili sme na Floride a prateta Edna a vojvoda cestovali po súostroví Florida Keys. Prišli navštíviť starú mamu a starého otca.“

„Aká bola?“ opýtala sa Kamila.

„Bola to najočarujúcejšia osoba, akú som kedy videla,“ odpovedala Olíviina mama. „Mala náhrdelník z lesklých drahokamov a dovolila, aby som si ho vyskúšala. Ja som si predstavovala, že som princezná. A oni... bolo jasné, že sa navzájom zbožňovali.“ Mama

zastala na semafore a otočila sa k Olívii. „A toto,“ dokončila jej mama, „je príbeh pratety Edny!“

„Zrejme bola výnimočná,“ povedala Olívia. „Škoda, že som sa s ňou nestretla.“

„Áno, škoda,“ povedala mama. „Ale aspoň nám nechala nejaké veci, vďaka ktorým si ju budeme pamätať.“

„Tak čo ti zanechala?“ opýtala sa Olívia.

Pani Abbottová potiahla nosom a Olívia si uvedomila, že mame sa nahrnuli slzy do očí. „Náhrdelník s rubínmi a diamantmi, ktorý som si skúšala ako malé dievča.“

„To naozaj?“ povzdychla si Olívia.

„A je toho viac.“ Mama sa usmiala a chrptom ruky si utrela slzu z líca. „Odkázala mi vejár z pštrosích pier zdobený drahokamami a šperkovnicu s tajnou priehradkou, ktorá je plná ľúbostných listov medzi ňou a vojvodom.“

Olívia sa otočila na Kamilu. Jej kamarátke padla sánka. „Myslíš na to isté, čo ja?“ opýtala sa.

„Uhm,“ škľabila sa Kamila. „Myslím, že naším projektom bude ľúbostný príbeh z dávnych čias!“

❧ Kapitola 4 ❧

V utorok ráno Olívia upaľovala po schodoch dole a ešte stále jej kvapkala voda z vlasov po rannej sprche. Rútila sa cez kuchyňu do obývačky, kde začala hľadať ovládač medzi poduškami na gauči, keď vtom začula zvuk: pfuuuuuuuhhhh!

Spozornela a vystrela sa. Premerala si izbu, ale nezbadala nič neobvyklé. Možno niekto hore spláchol záchod, pomyslela si a znova sa zohla, aby pohľadala ovládač...

Pffffuuuuuuuuuuuhhhh! Ten zvuk bol ešte hlasnejší.

Je to blízko, pomyslela si Olívia a jej srdce začalo biť rýchlejšie. *Myslím, že to vychádza spoza gauča!*

Schmatla podušku a prikradla sa ku koncu gauča. Podušku držala nad plecom ako baseballovú pálku. Pomaly nakukla ponad okraj gauča...

„*Pffffuuuuuuuuuuuuuhhhh!*“ Jej otec vydýchol a Olívia hľadela na jeho bosé chodidlá.

Fuh, pomyslela si a uvoľnila sa. Jej otec ležal v pyžame na zemi so zatvorenými očami. Na zlomok sekundy si myslela, že sa mu niečo stalo, ale vtom pomaly zdvihol ľavú nohu a potom pravú ruku a dotkol sa veľkého palca. Držal sa palca vo vzduchu a trochu zatriasol členkom.

„*Pffffuuuuuuuuuuuuuu...*“

„OCI!“ vykrikla Olívia.

Jej otec vyskočil, akoby na neho vyliala vedro ľadovej vody. „Čo sa deje?“ vykrikol.

„Čo to *robíš?*“ dožadovala sa Olívia.

„Cvičím li-ching,“ sucho odpovedal.

Olívia ešte nikdy nepočula o li-ching, ale jej otec sa často venoval málo známym bojovým umeniam. Pri všetkých však vyzeral rovnako trápne. „Vystrašil si ma,“ povedala.

Otec zdvihol bradu. „Ten, kto ovláda li-ching, dokáže robiť strašidelné veci!“

Olivia zagúľala očami a povedala: „Kde je ovládač?“

Otec pokrčil ramenami a poobzeral sa po obývačke. Potom povedal: „Och!“ a strčil ruku do vrečka na pyžame.

Olivia mu vytrhla ovládač z ruky a hneď zapla *Ranú hviezdu*. Na obrazovke sa zjavila Serena „Hviezda“ Starová, ktorá stála pred základnou školou vo Franklin Grove a hovorila do mikrofónu.

„Anonymný zdroj povedal, že Garrick Stephens, žiak základnej školy, ktorý v nedeľu prekazil pohreb nebožtíka,“ vedľa Sereninej hlavy sa objavila fotografia Garrickovej tváre s chlipným výrazom, „je hlavou Beštíí, gangu násilníkov, ktorí sa neustále odvolávajú na okultizmus,“ s vážnym tónom povedala Serena.

„Serena ‚Hviezda‘ Starová bola na vašej škole?“ zvedavo sa opýtal pán Abbott.

Olivia ho zahriakla ráznym kývnutím.

„Niektorí žiaci veria, že správanie pána Stephensa a jeho priateľov,“ pokračovala Serena, „môže naznačovať oveľa väčší problém. Nejaký... ‚POCHMÚRO-

HODNÝ!“ Vedľa jej hlavy sa objavilo grafické zobrazenie slova „POCHMÚROHODNÝ!“

Také nezmyselné slovo! pomyslela si Olívia. Šokovalo ju však, keď to slovo nahradila fotografia tváre Šarloty Brownovej s rumencom na tvári a jej opis: ŠARLOTA BROWNOVÁ, HLAVNÁ ROZTLIESKAVAČKA.

„Raz som bola na dievčenských záchodoch, dávala som si na pery lesk, keď prišli dve gotičky. Od hlavy až po päty boli oblečené v čiernych handrách, dokonca aj na nechtoch mali čierny lak. A hádajte, čo urobili. *Zavrčali* na mňa!“

„Takže podľa teba je problém,“ zaznel Serenin hlas mimo kamery, „že tak veľa žiakov na škole je posadnutých temnotou?“

„Absolútne!“ súhlasila Šarlota.

„Zaujímavé,“ zamrmal Olíviin otec.

Serena sa znova objavila na obrazovke. „Je evidentné, že zlovestné a skazené živly na tejto škole nemajú v láske dobrých žiakov ako Šarlota Brownová.“ Olívia zagúľala očami a Serena dramaticky vykročila ku kamere a zastala tesne pred ňou. Na obrazovke bola iba jej tvár.

„Amerika, kde je dym, tam je aj podpaľač! Kto stojí za temnými silami, ktoré mučia Franklin Grove? Mladík Garrick Stephens nie je dost' múdry, aby bol skutočným vodcom, tak kto ním je?“ spytovala sa Serena. „Ja, Serena ‚Hviezda‘ Starová, som odhodlaná to zistiť, pretože hviezda pravdy musí zažiarit!“ vykrikla, mikrofón zdvihla nad hlavu a potom ho dala dole. Nečakane sa však upokojila, usmiala sa a povedala: „Som Serena ‚Hviezda‘ Starová. Zobuď sa, Amerika!“

Olívia vypla televízor. Otec si všimol jej zamračenú tvár a povedal: Olívia, neboj sa tých Beštíí. Naučím ťa li-ching, aby si sa mohla brániť.“

Olívia zastonala a odišla do kuchyne. Hľadela doprázdna, premýšľala nad Serenou a jedla jogurt, keď jej pohľad padol na niečo vo vedľajšej miestnosti: z hornej police vysokej sklenenej vitríny, kde jej rodičia mali čínsky porcelán, trčalo lesklé pierko.

Olívia si pomyslela, že keď si včera s Kamilou podrobne preštudovali pratetine artefakty nevyčísliteľnej hodnoty, jej mama ich asi presunula tam hore, aby sa nepoškodili.

Pri Olívii nebola roztľieskavačka, ktorá by ju podr-

Kompletnú ponuku titulov nájdete na stránke
www.albatrosmedia.sk